

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Salonen, H. (2020) Aivojen moniajon vastapainoksi on joskus ihan sallittua ja suotavaakin zombeilla. Akaan seutu online, 18.7.2020.

URL: <https://akaanseutu.fi/2020/07/18/forum-akaa-aivojen-moniajon-vastapainoksi-on-joskus-ihan-sallittua-ja-suotavaakin-zombeilla/#ab1d128e>

Aivojen moniajon vastapainoksi on joskus ihan sallittua ja suotavaakin zombeilla

[Forum Akaa](#) Julkaistu 18.7.2020 13:00

Osaakohan kukaan meistä ihmiseläimistä ihan vaan olla, laiskotella, makoilla, istua, aivot narikassa, näytönsäästäjä päällä? Ajattelematta oikeasti yhtään mitään. Näytönsäästäjässäkin prosessori työskentelee taustalla, vaikka nuoli pysyy paikoillaan.

Karpaloiden erittäin hieno kappale elävistä kuolleista ei sanomaltaan varsinaisesti kosketa paikallaan olemista ja laiskottelua vaan enemmänkin yhteiskunnallisia epäkohtia. Mielikuva zombista on kuitenkin se, johon tekisi mieli joskus samaistua, että prosessori saisi lepoa ja ehtisi jäähtymään.

Joku riivattu ajaa mieltä siihen, että koko ajan täytyy jotain tapahtua. Jos ei saa jotain aikaiseksi, ei mieli saa tyydytystä tehdyistä asioista. Kännykän kalenterissa on työlistä mitä pitäisi muistaa ja ehtiä tehdä. Lista täydentyy vähintään samaan tahtiin kuin tehtäviä saa tehdyksi. Olisi ihan kauhea tilanne aivoille, jos ei olisi tekemättömiä asioita tiedossa. Mistä tekemisen mielihyvää?

Voi olla myös niin, että aivot keksivät tekemistä siksi, että ei tarvitse ajatella. Tällöin aivojen koodaus on pielessä, ja se vaatii uudelleenkodeausta. Tähän vaivaan ei zombeilukaan enää auta.

Luonnollisesti tekemistä voi joutua kehittämään jo toimeentulonkin vuoksi, haalitaan kaikki mahdolliset työt mitä vaan pystytään ja myöhemmin mietitään, että miten nämä hoidetaan. Toisaalta näinhän se yritystaloudessakin perustavanlaatuisena toimintamallinsa menee – ensin työt ja toimeksiannot ja sitten tekijät.

Varsinkin toimistotyössä, kiitos digitalisaation, aivojen moniajo on jo kauan ollut uutta normaalia. Toiset aivot kestävät sitä paremmin kuin toiset. Työssä jaksamisen vastuu on entistä enemmän työntekijällä itsellään. Virkistyspäivät ja pekkaset ovat kauhean kivoja, mutta niiden tarkoitus työssä jaksamiseen on vähintäänkin kyseenalainen.

Rasituksen ja levon tasapaino mielletään loogiseksi fyysisen rasituksen osalta. Henkisen rasituksen osalta tämä tasapaino hyvin harvalla toteutuu. Onneksi ihmisäivot ovat niin viisaat, että ne osaavat painaa maagisen kolminäppäinyhdistelmän Ctrl-Alt-Del siinä vaiheessa, kun rasitusta on liikaa lepoon nähden. Aivot buuttaavat itsensä pakottaen samalla fyysisen ihmisen pysähtymään aivojen lisävaurioiden estämiseksi.

Tutkimusten mukaan joka neljäs kokee työuupumuksen oireita eikä kenelläkään ole tiedossa, kuinka paljon on olemassa työpahoinvointia, joka ei näy minkäänlaisissa tilastoissa. Vaikka vastuu jaksamisesta työelämässä on pääosin työntekijällä itsellä, työnantajalla ja esimiehillä on myös erittäin suuri vaikutus työntekijän jaksamiseen ja työhyvinvointiin.

Joskus on ihan sallittua ja suotavaakin zombeilla ja elää kuolleena, varsinkin jos siihen olotilaan pääsee vapaaehtoisesti sekä myös pois.

Henri Salonen

Kirjoittaja on Tampereen ammattikorkeakoulun lehtori, akaalainen ja entinen kaupungin teknisen toimen viranhaltija.

Forum Akaa on Akaan Seudun kolumnisarja, jossa akaalaiset kirjoittajat tarkastelevat ympäröivää yhteisöä ja yhteiskuntaa.